

Kurani Kerim'de Bilimsel Keşifler var mı?

www.ateistlerecevap.org/2017/12/kurani-kerimde-bilimsel-kesifler-varmi.html

ateistlerecevap

Aralık 5, 2017

Değerli kardeşimiz,

Kur'an-ı Kerim bir ayetinde şöyle buyurur:

“Yaş ve kuru her şey Kitab-ı Mübin’de vardır.“ (En’am, 6/59).

Ayette geçen “Kitab-ı Mübin” tabiri ile kastedilen şey nedir? İslam alimleri, bununla, hem **Kur’an-ı Kerim**’i hem de “Levh-i mahfuz”u anlamışlardır.

Levh-i Mahfuz, sırrı ve mahiyeti sadece Allah tarafından bilinen ve içerisinde olmuş, olacak her şeyin yazılı bulunduğu bir levhadır. Yani Allah’ın kader kitabı.

Ayetin taşıdığı bu iki ihtimalden sadece birini kesinlikle iddia edemeyiz. Öyle ise, **Kitab-ı Mübin** tabiriyle hem **Levh-i Mahfuz** ve hem de **Kur’an-ı Kerim**’in kastedilmiş olduğu söylenebilir.

Bu durumda, **Levh-i Mahfuz**’da her şey açık olarak bütün teferruatıyla yazılmış, Kur’an-ı Kerim’de ise özetlenmiştir. Aralarında ağaçla, ağacın çekirdeği arasında mevcut olan fark vardır. Söz gelişi, bir incir çekirdeği, nokta kadar küçüklüğüne rağmen, koskocaman incir ağacını (boyu, dalı, yaprağı, meyvesi, tadı, kokusu vs.) her çeşit hususiyetleri ile birlikte ihtiva etmekte, maddi manevi her yönünü, gözlerimizle görmemiz mümkün olmayan genlerde programlar halinde taşımaktadır. Bu ilmen ortaya konmuş bir gerçektir.

Binaenaleyh, Kur’an-ı Kerim’de de bu çekirdek misalinde olduğu gibi, geçmiş ve geleceğin mühim hadiseleri özetler ve işaretler halinde kaydedilmiştir.

Ancak bunu herkesin görüp anlaması mümkün değildir. Bu sahanın ehli olan bazı alimler, bunları sezebilir veya görebilir.

Akla şu sorunun gelmesi normaldir: *Her şeye yer veren Kur'an-ı Kerim'de insanlık için çok mühim olan uçak, tren, elektrik gibi fenni icatların açık olarak anlatılmamasının sebebi nedir?*

Herkesin aklına gelen bu soruyu birkaç açıdan cevaplandırmak mümkündür:

1. Kur'an'ın Asıl Gayesi Açısından:

Kur'an-ı Kerim'in asıl gayesi bize fenni bilgi vermek, geçmiş ve gelecekle ilgili tarihi malumat sunmak değildir. O, ne bir tarih, ne de coğrafya, fizik, kimya, keşifler, icatlar kitabıdır. Bu çeşit kitaplarda bulunan türden bilgileri Kur'an'da aramak, Kur'an'ın asıl maksadını bilmemekten, onu hakkıyla tanımamaktan ileri gelir.

Kur'an her şeyden önce bir din kitabıdır. Yani, insanlara Allah'ı ve insanların Allah'a karşı vazifelerini tanıtan bir kitap. Esasen bütün dinler, insan için, iki meçhul olan "Yaratan"ı ve "yaratıkların vazifeleri"ni açıklamaya çalışır. "Yaratan kimdir, nedir, nasıl bir varlıktır, neler yapmıştır, ne yapmaktadır, yaratmaktan maksadı nedir?"

İnsanoğlu bunları öğrenmek ve anlamak ister. Yine isteriz ki, "**Mahlukat nedir, nereden gelmiştir, sonu ve akıbeti ne olacaktır, bu dünyadaki işi ve vazifesi nedir?**", bilsin, anlasın.

İşte Kur'an-ı Kerim'in esas gayesi, bu soruları cevaplayarak insanlara Rablerini ve kendilerini tanıtmaktır.

Kur'an-ı Kerim, bununla beraber diğer mahluklardan da bahseder. Arz ve sema; ay, güneş ve yıldızlar, hayvanlar ve ağaçlar; dağlar, denizler ve nehirler onda hep geçit resmi yaparlar. Ancak bunlardan bahis de, esas itibarıyla, yukarıda kaydedilen iki maksat içindir: Ya Allah'ın kudretini, onlar üzerindeki tasarrufunu belirtmek, bunları bir delil ve vasıta yaparak Allah'ı tanıtmak; ya da bunların insana olan faydalarını, yaratılış gayelerini belirterek insanlara kulluk vazifelerini hatırlatmak ve buna teşvik etmektir.

Kur'an-ı Kerim'de galaksiler, yıldızların sayısı veya güneşin çapı, dünyadan uzaklığı, neşrettiği şualar ve ısı derecesi gibi, fenni bilgiler yer almaz. Zira, bu çeşitten eşyanın bizzat kendisini tanıtan bilgiler, Allah'a sunulan ibadet açısından ehemmiyet taşımazlar. Güneş, bunca azamet ve hizmetine rağmen, kulluk dairesi içerisindeki ehemmiyeti yönüyle, ayet-i kerime'de bir "lamba", bir "mum"dur. Dünya da bazen bir "beşik", bazen bir "döşek"tir. Gök kubbesi ise, yıldızlarla süslenmiş bir tavandır.

Uçsuz bucaksız kâinatın, böylesi tasviri yanında, beşeri icatlar, Kur'an'da nasıl zikredilme hakkı isteyebilirler? Zira bunlar, hem cisimleri ve hem de hizmetleri yönünden kâinatın parçalarına nazaran çok küçük ve sönük kalırlar. Öyle ise, Kur'an-ı Kerim'in, beşeri icatlara uzaktan ve dolaylı bir işaretle bulunması onlar için yeterlidir. Gerçekten de öyle yapıldığını az ilerde göreceğiz.

2. İmtihan Sırrı Açısından:

Kur'an-ı Kerim'in fenni icatlardan veya geçmiş ve gelecek hadiselerden, herkesin anlayacağı bir tarzda açık olarak bahsetmeyişinin bir diğer sebebi, "imtihan sırrı"nın gereğidir. Bununla şunu kastediyoruz: İnsanlar, diğer mahluklar gibi, sabit, değişmez belli bir kabiliyet üzerine yaratılmamıştır. O, Yaratılışı itibarıyla son derece terakki (yükselme) ve tedenni (düşme)ye müsaittir. Manen ilerleyerek meleklerden üstün olabileceği gibi; ruhen, ahlaken gerileyerek hayvanlardan çok daha aşağılara düşebilecektir.

Cenab-ı Hakk, insanları bu mahiyette yarattıktan sonra başı boş bırakmamıştır. Peygamberlerle, yüce hedeflere terakki edip yükselmenin şartlarını öğrettiği gibi, ilerlemeye mani olacak engelleri, onu alçaltıcı, düşürücü sebepleri de göstermiş ve şöyle emretmiştir:

"İşte sana iki yol, birinde gidersen yükseliş, diğerinde gidersen alçalış var. Sakın nefesine, şeytana uyup kendini alçaltma. Aksi takdirde bundan hesap verecek, ebedi hüsrana uğrayacaksın."

İşte insanın manen ve hatta maddeten yükselmesi, bu gösterilen doğru yolu hür iradesiyle seçmesine bağlıdır. Hayat ise, böyle bir seçimin yapılması için verilen bir fırsattır, bir imtihandır.

Bu imtihanın gerçek manada imtihan olması ve insanın yaptıklarından sorumlu tutulabilmesi için, seçim işinde zora maruz kalmaması lazımdır. Her şeyi akli ile görmeli, iradesi ile seçmelidir.

Her devirde peygamberler gelerek, bu ilahi tebliği tazelemişler, zamanla unutulmuş, perdelenen hakikatleri yeniden akılların anlayacağı şekilde açıklayıp gitmişlerdir. Fakat zorlamamışlardır. Hiçbir peygamber, tebligatını yaparken, insanlara zorla benimsetme cihetine gitmemiştir. Bir bakıma akli şaşırtıcı olan mucizeler bile, tamamen susturucu, herkesi kabule zorlayıcı olmamıştır. Söz gelişi, Hz. Musa'nın asası, sihirbazların göz bağlayıcı iplerini yutarak, hilelerini iptal ettiği zaman sihirbazlar:

"Harun ve Musa'nın Rabbine inandık." diye imana gelirken, Firavun: **"Bu hepinize sihir öğreten büyüünüz."** (Tâhâ, 20/71)

diyebilmiş, küfrüne devam edebilmiştir. Keza, Hz. Peygamber (asm) Mekke müşriklerinin talebi üzerine, parmağıyla işaret buyurduğunda gökteki "ay" ikiye bölündüğü zaman; onlar: **"Muhammed sihriyle semaya da tesir etmeye başladı."** diyerek direnmeye devam edebilmişlerdir.

Demek ki, din bir imtihandır. Bu imtihanda, akla kapı açılır, fakat, irade elden alınmaz. Öyle ise, istikbalde insanların keşfedeceği teknikten, karşılaşacakları hadiselerden herkesin görüp anlayacağı şekilde Kur'an-ı Kerim'in bahsetmesi bu ana prensibe aykırı düşer. Çünkü, böyle bir şeye kimse itiraz edemeyeceğinden ister istemez herkes kabul etmek zorunda kalır.

3. Tedricen Terakki (Yani zamanla, yavaş yavaş İlerleme) Açısından:

Bilindiği üzere, insanlar terakki kanununa tabidirler. Bu kanun, çeşitli fen ve aletlerin, zaman içinde, ihtiyaç çerçevesinde ve gayret nispetinde tedricen (yani kısım kısım ve peyderpey) ortaya çıkarılmasını gerektirmiştir. Eğer semavi kitaplarda, fenlerden açık olarak bahsetmek ilahi bir kaide olsaydı, bu durum, sözünü ettiğimiz, tedrici terakki prensibi

ile zıtlıklar arz ederdi. Her şey hazırca verilmiş olacağı için insanlara gayret gerekmeyecek, bütün insanlar aynı mesajları alacağından, her tarafta aynı seviyede insan cemiyetleri olacaktır. Bu durum insanların tabi kılındığı terakki prensibine aykırıdır.

4. İnsanlığın Şerefi Açısından:

Cenab-ı Hak, Kur'an-ı Kerim'de fenlerden açık olarak söz etmemekle, insanlığa büyük bir şeref ve iftihar payı bırakmıştır. "**Arzın halifesi**" (yeryüzünde yaşayan canlılar üzerinde sultan) ve "**mükerrem (şerefli)**" sıfatlarıyla anılan insanoğlunun kabiliyetlerini, şahsi gayretleriyle inkişaf ettirecek, bir kısım fenlere, icatlara ulaşması, diğer mahlukata karşı ne büyük şereftir. Amerika'nın keşfinden ilk çalar saatin icadına, ilk dünya haritasını yapan Piri Reis'ten kan dolaşımını ortaya çıkaran İbnu'n-Nefs'e veyahut elektriği keşfeden Edison'a varıncaya kadar, insanlığa hizmet sunan büyük kaşiflerle, milliyeti ne olursa olsun, iftihar etmeyen, diğer mahlukata karşı şeref payı hissetmeyen bir insan var mıdır?

İşte bu şeref, Cenab-ı Hakk'ın insanlığa olan milyonlarca lütuflarından bir başkasıdır. İcat ve keşiflerde insani pay, son derece az da olsa mevcuttur ve bu, haklı bir iftihar vesilesidir. Şayet bu keşif ve icatlar Kur'an'da açık olarak zikredilmiş olsa, söz konusu şereften mahrum kalacaktık.

5. Muhatabın Kapasitesi Açısından:

Kur'an-ı Kerim, hitaplarında, öncelikle ekseriyetin anlayış seviyesini göz önünde tutar. Her devirde insanlığın dörtte üçünden fazlasını avam tabakası teşkil etmiştir. Günümüzde bile, her ilme ait bir kısım meseleleri sadece o ilmin mütehassısları anlar, geride kalanlar anlayamaz. Büyük çoğunluğu teşkil eden avamın (halkın) anlayacağı seviyede konuşulduğu takdirde, daha üst seviyede olanların fazlasıyla anlayacağı açıktır.

Ayrıca Kur'an-ı Kerim'in, sadece bir asra değil, kıyamete kadar bütün asırlara hitap ettiğini göz önüne alacak olursak, meselenin nezaketini daha iyi kavrarız.

İnsanların günlük müşahedelerine, ferdi tecrübe ve umumi bilgilerine uymayan şeylerden açık bir şekilde bahsedilmiş olması, *iki mühim mahzura sebep olurdu:*

a. Bilhassa henüz tam olarak inanmamış, tereddütlü kimseleri dinden kaçırırdı. Dine muhalif olanlar da istihza ve alaylarını artırmada, bunları büyük bir koz olarak kullanırlardı. Söz gelişi Kur'an, mikroptan haber vererek, içtiğimiz bir bardak suyun içinde milyonlarca küçük hayvancıkların varlığından söz etseydi, bu bilgi, mikroskobun icadından önceki insanlardan mü'min olanları şaşkırtarak hurafelere sürüklerken, inanmayanları da iyice reddetmeye, alay etmeye sevk ederdi.

b. İkinci olarak da, insanların dikkatini lüzumsuz, faydasız şeylere çekerdi. Hz.

Peygamber'in (Aleyhisselam) gerek Kur'an-ı Kerim ve gerekse şahsi haberleriyle, mesela televizyondan bahisle, insanların bir gün gelip oturdukları yerden, dünyanın öbür tarafında cereyan eden hadiseleri anında görüp işitebileceklerini söyleseydi, ya da, elektrikten bahisle, küçücük bir düğmeye basmakla bütün bir şehrin gece iken gündüze çevrileceğine işaret etse idi, insanlar hayallerine hoş gelen bu çeşit meselelerin lüzumsuz münakaşa ve

dedikodularıyla meşgul olurlar, asıl vazifelerini ihmal ederlerdi. Halbuki, dinin gayesi bu değildir. Onun asıl davası Allah'ı tanıtmak, insanların Allah'a karşı vazifelerini, birbirleriyle olan münasebetlerini tanzim etmek, maddi ve manevi terakkilerinin yollarını öğretmektir.

Hangi yönden ele alırsak alalım, aklımız, hiçbir surette fen ve tekniğin Kur'an-ı Kerim'de açık seçik olarak zikredilmesini uygun görmez.

Mühimleri yukarıda belirtilmiş olan pek çok hikmet ve sebeplere binaen, Kur'an-ı Kerim'de açık olarak fenlerin ve ilimlerin zikrine rastlanmaz ise de onlara çeşitli şekillerde "işaret" edilmiş olduğu görülür. Bir kaç misal vererek bunu belirtmeye çalışacağız.

A) Kevni (kozmozla ilgili) Bilgiler:

Kur'an-ı Kerim'de sıkça kâinatla ilgili bilgiler verilir. Onun yaratılışı, nizamı, ahengi, gece ve gündüzün birbirini takip edişi, yağmur, bulut, bitki, ağaç, hayvan vs. anlatılır. Bu bilgiler, eşyaya hakim olan kanunları o kadar doğru bir şekilde aksettirirler ki, insanlığın her sahada gelişen ilmi bunları doğrulamaktan öte gidememiş, hiç birinin aksini söyleyememiştir.

Söz gelimi birçok ayette tekrarlar bitkilerin erkekli, dişili çift yaratıldığını (*Rahman, 55/52; Ra'd, 13/3; Taha, 20/131*) ifade eden Kur'an-ı Kerim, bir ayette bilmediğimiz şeylerin de çift yaratıldığını (Yasin 36), bir başka ayette de "her şeyin" (Zariyat 49) çift yaratıldığını dikkat çeker. Böylece iyi-kötü, çirkin-güzel, sıcak-soğuk, gece-gündüz, iman-küfür... çiftlerinden atomların yapısını teşkil eden pozitif ve negatif parçacıkları, elektriğin iki zıt kutbuna varıncaya kadar pek çok çiftlerin varlığını haber verir. Bu bilgiler günümüz için basit görünse de 14 asır öncesi için bir mucizedir.

Nur ayeti burada kaydı gereken enteresan örneklerden biridir. İnsanlığın mühim keşiflerinden biri olan elektriğe işaret ettiği söylenebilir:

"Allah göklerin ve yerin nurudur. Onun nur'u, içerisinde ışık bulunan bir kandil yuvasına benzer. O ışık bir cam içindedir, cam ise, sanki inci gibi parlayan bir yıldızdır; bu, ne yalnız doğuda ve ne de yalnız batıda bulunan bereketli zeytin ağacından yakılır. Onun yağı, nerdeyse ateş değmeden aydınlatır. Nur üstüne nurdur. Allah dilediğini nuruna kavuşturur. Allah, insanlara misal verir. O, her şeyi bilir." (*Nur, 24/35*).

Burada, "inci gibi parlayan bir yıldız" teşbihiyle ampule "ateş değmeden aydınlatan yağ"la da elektriğe işaret edildiğini, bu "yağ"ın, aslında, iklime tabi olarak biten nebattan elde edilen malum yağ olmadığını da "doğulu veya batılı olmayan bereketli zeytin ağacı" teşbihinden anlarız.

Ayetin üslubundaki ulvilik ve derinlik ve bilhassa teşbihler başka manalar çıkarmaya da elverişlidir.

B) Tarihi Hadiseler: Kur'an-ı Kerim, tarihte cereyan eden bazı hadiseleri beyan ederek geleceğe ışık tutmakta, insanlığın ilim yoluyla elde edilebildiği tekniklere işaret etmektedir. Bu hadiselerden bir kısmı, peygamberlerin mazhar olduğu mucizeler nevindedir. Bir kısmı ise, bu gruba girmez. **Bir iki misal verelim:**

1. Fil suresi'nde, Mekke'yi işgal ederek Kabe'yi yıkmaya niyetiyle gelmiş olan Habeşistan ordusunun, kuşların attığı "siccil" (denen pişmiş çamur parçaları) ile bozguna uğratıldığı anlatılır. Burada, havadan atılma kaydıyla, bir kuşun taşıyabileceği büyüklükte

parçacıklarla, bir ordunun bozguna uğratılabileceği gösterilmiş olmaktadır. Uçaklardan atılan çeşitli silahlardan başka, bir nevi kuş sayılabilecek, istenen yükseklikte patlatılan top ve füze mermileri bu hadiseyi tatbikata koymuştur.

2. Bedir Harbi'nde, Hz. Peygamber'in (Aleyhisselam) mazhar olduğu bir mucize, yukarıda temas edilenden daha ileri durumu bildiriyor. Tefsir ve siyer kitaplarının açıkladığı üzere, Hz. Peygamber'in (Aleyhisselam) yerden alarak fırlattığı bir avuç toprak ve kumdan, düşmanların her birisinin gözüne bir miktar isabet ederek bozguna uğramalarına sebep olur. Ayet-i kerime bu olaya:

“Onları siz öldürmediniz, fakat Allah öldürdü. Attığın zaman da (ey Resulüm) sen atmadın, ancak Allah attı.”(Enfal, 8/17)

diyerek temas eder.

Atılan merminin, hedefe takip ederek yakalaması, zamanımızda oldukça gelişmiş bir tekniktir. Ancak bu, şimdilik büyük ve bilhassa havai hedeflerle sınırlıdır. Ayet-i kerime, zamanla, insan gibi küçük hedefleri bulup yakalayan mermilerin geliştirilebileceğine, hatta bunun insan eliyle de atılabileceğine işaret etmektedir. Nötron bombası buna bir örnek sayılabilir.

C) Mucizeler: Kur'an-ı Kerim'de zikredilen mucizeler de insanların ulaşacakları bir kısım fenlere işaret ederler. Mi'rac mucizesi bunlardan biridir. Hz. Peygamber (Aleyhisselam), mi'rac mucizesiyle ruh ve ceset olarak semaya çıkmıştır (*İsra*, 17/1; *Necm*, 53/7-18), Bilhassa hadislerde gelen tamamlayıcı açıklamalara göre, semaya çıkış, ata benzeyen son derece süratli yol alan ve Burak denen bir binek vasıtasıyla olmuştur. Burak'ın sürati ile alakalı tasvir, çok dikkat çekicidir: Hadis, Burak'ın gözünün idrak ettiği, ulaştığı son noktaya ön ayağını bastığını ifade etmektedir.

Bu mucize, sema yolunun insanlara açık olduğuna işaret etmekten başka, bu yolculukta, fezanın uçsuz bucaksız genişliğine uygun şekilde ulaşılabilecek süratin büyüklüğüne de dikkat çeker.

Hz. Musa'nın asasıyla ilgili mucize de günümüzle ilgilidir. Çeşitli harika işler gören bu asanın bir mucizesi, Hz. Musa'nın, kasten vurması ile yerden su fışkırtmasıdır. Hem de on iki gözlü bir su (Bakara, 2/60). Şimdi çok derinlere inebilen artezyen kuyuları ile çöllerde bile su fışkırtma işi, adi işler sırasına girmiştir. Kaldı ki, yerden sadece su değil, petrol ve tabii gaz da fışkırtılmaktadır. Ayette on iki çeşme söz konusu olduğuna göre, gelecekte başka nimetlerin fışkırtılması da mümkündür.

Nitekim bir hadiste Resulullah (Aleyhisselam) şöyle buyurur:

“Rızık kapısı Arş-ı Ala'dan ta yerin derinliklerine kadar açıktır. Allah her kulunu himmet ve gayreti derecesinde rızıklandırır.”

Hz. İbrahim'in mazhar olduğu bir mucize bize ateşe dayanıklı maddeleri haber verir. Bilindiği üzere, puta tapan cemiyete boyun eğmeyen Hz İbrahim, kavminin tapmakta olduğu putları kırar. Bu davranışı ateşe atılarak yakılmak cezasına sebep olur. Ateşe atıldığı zaman Hz. İbrahim Allah'a sığınır. Cenab-ı Hak ateşe şu emri verir:

“Ey ateş, İbrahim için soğuk ve selametli ol!” (Enbiya, 21/69)

Ateş Hz. İbrahim’i yakmaz.

Bu mucize, ateşte yanmayan bir maddenin varlığını haber verir. Nitekim insanlık çoktandır amyantı bulmuş ve daha da geliştirerek, çok hızlı şekilde atmosfere giriş yapması sebebiyle son derece ısınan feza gemilerini yanmaktan koruyacak maddelere ulaşmıştır.

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz:

Kur’an-ı Kerim’de istikbalde ulaşılacak bilgi ve fenlerle ilgili ayetler çoktur. Bu çeşit ayetler, sadece eski peygamberlerin mucizeleri veya tarihi hadiselerin hikayeleri vesilesiyle varid olmamıştır. İnsan ve kâinatın yaratılışını ve tabiatta cereyan eden (keveni) hadiseleri konu edinen ayetlerden, insanı tefekküre, ibrete teşvik eden ayetlere varıncaya kadar Kur’an’ın pek çok mevzu hakkındaki ayetlerinde bir kısım ilmi, fenni hakikatler mevcuttur. Her ilme mensup ihtisas sahipleri bunlardan kendi sahasına girenleri zamanı geldikçe bulup çıkarabileceklerdir.